

Septembers himmel er så blå

SAT

Otto Mortensen
Sats: Anders Olesen

Alex Garff

$\text{♩} = 70$

S
A

1. Sep - tem - bers him - mel er så blå, dens sky - er ly - ser hvi - de, og
2. Der er en søn - dags - stil - le ro, i - mel - lem træ'r og ta - ge, en
3. Hver stub - bet mark, vi stir - rer på, står brun og gul og gyl - den, og

T

5

S
A

lydt vi hø - rer lær - ken slå som før ved for - års - ti - de. Den un - ge rug af
mun - ter glæ - de ved at gro, som var det som - mer - da - ge. Og ko - en rus - ker
røn står rød og slå - en blå og pur - pur - sort står hyl - den. Og ge - or - gi - ner

T

lydt vi hø - rer for - års - ti - de.
mun - ter glæ - de som - mer da - ge.
røn rød pur - pur - sort står hyl - den.

10

S
A

mul - den gror med grøn - ne ly - se klin - ger, men stor - ken længst af lan - de før med
i sit græs med saf - ten om sin mu - le mens bon - den kø - rer hjem med læs, der
sprag - let gror, blandt as - ters i vor ha - ve, så rigt er å - rets sid - ste flor: ok -

T

S
A

sol på si - ne vin - ger 4. De rø - de æb - ler løs - ner let, fra træ - ets træ - te
ly - ser sol - skins - gu - le 5. At fly - ve som et for - års - frø for som - mer - blomst at
to - bers of - fer - ga - ve.

T

S
A

kvis - te. Snart lys - ner kro - nens bla - de - net, og hvert et løv må bris - te. Når
bli - ve er kun at vis - ne for at dø, kan in - gen frugt du gi - ve. Hvis

T

lys - ner bla - de løv må bris - te
kun at dø kan frugt du gi - ve

S
A

af - ten - so - len på sin flugt bag sor - te gre - ne svin - der, om å - rets sid - ste
mo - den - he - dens mil - de magt af li - vet selv du lær - te, da slår bag fal - met

T

S
A

rø - de frugt den tungt og mildt os min - der.
ro - sen - dragt, dit rø - de hy - ben - hjer - te.

T